

**W.A.MOZART'IN NO.1 SOL MAJÖR FLÜT
KONÇERTOSU'NUN FORM, ANALİZ VE İCRA
YÖNÜNDEN İNCELENMESİ**

Hazırlayan: Senem GÜZEY

Danışman: Doç. Ali AKPEROV

Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Yönetmeliğinin Müzik Anasanat Dalı
Üflemeli ve Vurmalı Çalgılar Sanat Dalı için öngördüğü YÜKSEK LİSANS TEZİ
olarak hazırlanmıştır.

Edirne
Trakya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Aralık - 2006

TEŐEKKÖR

Bu tezin hazırlanmasında, kaynak araştırması ve verilerin değerlendirilmesinde engin bilgi ve tecrübesiyle benden desteğini esirgemeyen sevgili Danışmanım Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Üflemeli ve Vurmalı Çalgılar Ana Sanat Dalı Başkanı Doç.Ali AKPEROV'a, Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Bölüm Başkanı Doç.Süleyman Sırrı GÜNER'e, sonsuz sabrı ve desteği ile eşim Diř Hekimi Uęur GÜZEY'e sonsuz teőekkürlerimi sunarım.

ÖZET

Tezin Adı: W.A.MOZART NO:1 SOL MAJÖR FLÜT KONÇERTOSUNUN FORM, ANALİZ VE İCRA YÖNÜNDEN İNCELENMESİ

Hazırlayan: SENEM GÜZEY

W.A.Mozart, sanatında aydınlanmayı düşünsel ağırlığıyla temsil etmeye yönelmiş olmaktan çok, aydınlanma felsefesinin müzikteki yansımasını geliştirerek klasik dönem müziğini temellendirmiştir.

Bu çalışmada Klasik müziğin en önemli bestecilerinden biri sayılan W.A.Mozart'ın içinde yaşadığı dönem yani klasik dönem, hayatı, eserleri ve flüt için yazmış olduğu No:1 sol majör konçertosu form, analiz ve icra yönünden incelenmiştir.

Mozart'ın hayatının, sanatının ve söz konusu olan eserin daha iyi anlaşılması ve yorumlanmasıyla araştırmanın pek çok müzisyene yol gösterici olması amaçlanmıştır

Anahtar kelimeler: Konçerto

Form

Klasik Dönem

ABSTRACT

The Name of The These: STUDY OF W.A MOZART'S FLUTE CONCERTO NO:1 IN G MAJOR IN THE ASPECTS OF FORM ANALYSIS AND PERFORMANCE

Prepared by: SENEM GÜZEY

W.A. Mozart founded the classical era music, by means of improving reflections of the enlightenment philosophy rather than tending to intellectually represent enlightenment in his art.

The classical era that W.A. Mozart had lived in, his life, works and his sol major concert, that was composed for flute, has been evaluated in the aspects of form and analysis in this study.

By deep understanding and intepretation of Mozart's life, art and this work of him, it was aimed to be guide to musicians.

Keywords: Concerto

Form

Classical Era

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT.....	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
BÖLÜM I.....	1
1.1 Problem.....	2
1.2 Amaç.....	2
1.3 Önem.....	2
1.4 Sınırlılıklar.....	2
1.5 Tanımlar.....	2
BÖLÜM II	4
Araştırma Yöntemi.....	4
2.1 Araştırma Modeli.....	4
2.2 Verilerin Toplanması.....	4
2.3 Verilerin Çözümü ve Yorumlanması.....	4
BÖLÜM III Giriş.....	5
Bulgular ve Yorum.....	5
3.1 Klasik Dönem.....	5
3.2 Klasik Dönemi Hazırlayan Akımlar.....	8
3.3 Klasik Dönemde Müziğin Yapısı Özellikleri ve Müzik Biçimleri.....	10

3.4.1 W.A Mozart'ın hayatı.....	11
3.4.2 Mozart'ın Müzik Anlayışı ve Müziğinin Özellikleri	14
3.4.3 W.A.Mozart'ın eserleri.....	17
3.5 Konçerto.....	28
3.6 W.A.Mozart'ın No:1 sol Majör Flüt Konçertosu.....	29
3.6.1 Allegro maestoso Birinci Bölüm Form Analizi.....	30
3.6.2 Adagio Non Troppo İkinci Bölüm Form Analizi.....	44
3.6.3 Tempo Di Miniuetto Üçüncü Bölüm Form Analizi.....	51
3.6.4 İcra Analizi.....	63
SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....	78
KAYNAKLAR.....	79

BÖLÜM I

1756 yılında Avusturya'nın Salzburg şehrinde doğan W.A.Mozart çağlar boyu adından çok söz ettirmiş, dahi bir bestecidir. Dahi bestecilerin çoğu kendilerini geliştirerek göklere çıktıkları tabir edilmiştir fakat Mozart direkt gökten indirilmiş bir dahi olarak kabul edilmiştir. W.A.Mozart yapıtlarında klasizmi temellendirmiştir. Klasik dönemi gerçek tanımıyla yansıtan, derin anlamıyla en fazla veren W.A.Mozart'tır.

Klasik müzikte klasik dönem, yaklaşık olarak J.S.Bach'ın ölüm tarihi olan 1750'den L.v. Beethoven'ın ölümü 1827'ye kadar olan zaman dilimidir. Dönemin ünlü bestecileri Christoph Willibald von Gluck, Franz Joseph Haydn , Wolfgang Amadeus Mozart ve Ludwig van Beethoven'dir.

Klasik dönemde 1778 tarihinde W.A.Mozart tarafından yazılan flüt konçertosu No:1 sol majör solo flüt ve orkestra için yazılmış tek özgün konçertodur.

Bu araştırma da W.A.Mozart'ın flüt konçertosu No:1 sol majör eserinin daha iyi tanınması ve icra teknikleri yönünden faydalanılması açısından pek çok müzisyene yol göstermesi amaçlanmıştır.

1.1 Problem

W.A.Mozart Klasik dönemin en ünlü bestecilerinden biridir ve aynı zamanda ünlü bir müzik yorumcusu olmuştur.

Klasik dönemde flüt için yazılmış eserlerden W.A.Mozart'ın flüt konçertosu No:1 sol majör önemli bir yere sahiptir. Bu eserde üzerinde incelikle çalışılmış Türkçe ve hatta yabancı kaynak olmayışı icracılar açısından büyük bir problem teşkil etmektedir.

1.2 Amaç

W.A.Mozart'ın flüt konçertosu No:1 sol majör eserindeki armonik yapı ve form bakımından incelenmesi, karşılaşılan sorunların aşılmasında yol gösterici olup günümüz flütçülerinin programlarında bu eseri icra ederlerken daha iyi anlayarak çalması, karşılaştıkları zorlukları kolayca aşması, bu araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır.

1.3 Önem

Bu araştırma eserdeki mevcut zor pasajların icra edilmesi, çalışmayı gerektiren egzersizlerin ortaya konması, flüt eserinin formunun incelenmesi, icracının çalıştığı eserin formu hakkında bilgi sahibi olması araştırmayı önemli hale getirmiştir.

1.4 Sınırlılıklar

Bu araştırma, klasik dönem, klasik dönem bestecilerinden W.A. Mozart'ın müzik tarihindeki yeri , hayatı , eserleri ve flüt konçertosu no:1 sol majör ün form,analiz ve icra yönünden incelenmesiyle sınırlandırılmıştır.

1.5 Tanımlar

Konçerto: Genellikle bir, kimi zaman iki, üç hatta dört solocu ile orkestranın birbiriyle çekişircesine karşılıklı ve birlikte seslendirdikleri eserdir.

Form: Biçim, yapım şekli.

Rondo: Önce duyulan bir ana temanın, diğer temalardan sonra, sık sık duyulmasından oluşan formdur.

Koda: Bir müzik yapıtında, yapıtın tümüyle bittiği duygusunu uyandıran bölüm sonları.

Tutti: Bütün, her, tüm gibi anlamları olan tutto sözcüğünün çoğulu.

Tonalite: Parçanın içinde çalındığı gam.

(Vural Sözer-Müzik Ansiklopedik Sözlük-Mart 1996)

BÖLÜM II

ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

2.1 Araştırma Modeli

Bu araştırmada, durum tespitine dayalı betimsel yöntem ve tekniklerden yararlanılmıştır.

2.2 Verilerin Toplanması

Bu araştırmadaki verilere W.A.Mozart'ın hayatı ile ilgili kaynaklar, yazdığı eserler ve kitaplar incelenerek ulaşılmıştır.

2.3 Verilerin Çözümü ve Yorumlanması

Bu araştırmanın sonucunda elde edilen veriler toplanarak W.A.Mozart'ın No:1 sol majör serinin daha iyi araştırılmasını sağlayacak ve günümüz flütçülerinin bu eseri icra etmesinde karşılaşılabilecek problemlerin giderilmesinde yol gösterici olacak şekilde çözümlenmiş ve yorumlanmıştır.

GİRİŞ

Bulgular ve yorum

3.1.Klasik Dönem

Müzik tarihinde, Johann Sebastian Bach'ın ölümü (1750) bir dönüm noktası olarak kabul edilmiştir. Bu tarihten sonra polifonik (kontrpuan) yazı terk edilmiş, yerini armonik yazı almış ve yeni bir dönem başlamıştır. Müziği oluşturan ritim, melodi, armoni ve biçimler yeniden şekillenmiştir. Bu tarihten Beethoven'in ölüm tarihine (1827) kadar geçen sürede klasik müzik dönemi adı verilmiştir. Ancak bazıları 1770 ile 1820 arasını klasik dönem olarak kabul etmişlerdir. Bunun sebebi Beethoven'in son dönem eserlerinin romantik dönem özellikleri taşımasından kaynaklanmıştır. Bir başka görüşe göre; klasik müzik dönemi Viyana klasikleri denilen Haydn, Mozart ve Beethoven'le sınırlandırılmıştır. Bu tarihten önceki besteciler; Bach'ın iki oğlunu, Mannheim Okulu'nu ve İtalyan bestecilerini erken klasik ya da rokoko olarak adlandırmıştır.

Özellikle müzikte olmak üzere, birçok alanda sık sık kullanılan klasik kelimesi, ülkelere ve çağlara göre çok değişik gerçeklikleri kapsamaktadır.

Klasik müzik popüler veya hafif diye adlandırılan müziklerin karşıtı gibi ele alınmıştır. Avrupa dışı müziklerin tersine klasik müzik ile çağdaş müzik ayrımı yapılabilir ve çağdaş müzik, mesela Debussy'den veya Boulez-Stockhausen kuşağından (1945) başlatılmıştır. Aynı şekilde klasik müzik, romantik müzikten, barok müzikten,

Rönesans müziğinden ve ortaçağ müziğinden de ayrılmaktadır. Ne var ki bu anlamda Lully ve Rameau'nun Versailles klasikçiliği ile Haydn, Mozart ve Beethoven'ın Viyana klasikçiliği, ne zaman, ne teknik, ne de estetik olarak birbirine karıştırılamaz; hatta bunların birinden ötekine geçişi, çok önemli bir kültür olayı olan Soytarılar savaşı (1752 de, Fransız müziği ile İtalyan müziği taraftarları arasında Paris de çıkan sanat kavgası) simgelemiştir. Edebiyatta olduğu gibi müzikte de klasik teriminin kullanılışı çok eski değildir (ilkın 1800' ler civarı) ve romantik teriminden daha sonra kullanıldığı kesindir. Son olarak şunu da belirtelim ki, Goethe'den itibaren, yani XIX. y.y.'ın başından beri müzikteki klasik-romantik karşıtlığı, zihinlerde yer etmiştir.

Müzikte son baroğun en büyük temsilcisi olan Bach 1750 de Leipzig de öldüğünde genç Haydn Viyana da ilk eserlerini yazmıştır. Bu olaylar bir yüzyılı iki eşit döneme ayırmıştır. Birinci yarıya Bach hâkim olmuştur. İkinci yarıdaysa Haydn yepyeni bir sanat ve toplum bağlamında, Mozart ile birlikte, Viyana'yı en azından yaratıcılık açısından, Avrupa'nın müzik merkezi haline getirmiştir. Bu iki besteci XVIII. yy ın ikinci yarısıyla özdeşleşmiştir. Sonraki kuşaklar geriye dönüp baktıklarında böyle düşünmüşlerdir. Özellikle Bach, ortaçağdan ve Rönesans'tan devralınan birikimi en uç noktasına ve zirveye ulaştırmıştır. Oysa onun çağdaşı olan bestecilerin büyük bir kısmı, besteleme tekniklerinin sadeleştirilmesi, armoni ve çokseslilik (kontrpuan) yerine melodiye öncelik verilmesi gibi eğilimler göstermişlerdir. Bach'ın ölümünden hemen önceki ve hemen sonraki dönemlerde Bach'a oranla kesin bir yüzeysellik görülmüştür. Yeni melodi anlayışı ileride daha da güçlenmiştir, ama kompozisyon yoğunluğu bakımından bu yeni anlayışın yol açtığı kayıplar, yeni bir çokseslilik, yeni bir yoğunluk ve yeni bir müzik düşüncesi getiren Haydn ve Mozart dehalari sayesinde ancak 1780'e doğru telafi edilmiştir. Haydn ve Mozart yetiştirme döneminde eserlerinin tek bir notasını bile bilmedikleri Bach'ın üslubundan çok uzak kalmıştır. İkisinin de üslubunun ilk belirtileri, Bach'ın ölümünden epeyce önce ortaya çıkmıştır ve Bach'ın üslubundan çok daha fazla Telemann, Scarlatti gibi çağdaşlarının ve 1710 dolaylarında doğmuş olan ve bazılarınca ön-klasik diye nitelenen bestecilerin üslubundan izler taşımaktadır. Ön-Klasik denilen besteciler Kuzey Almanya'da Carl Phillip Emanuel Bach (Johann Sebastian'ın dört müzisyen oğlunun ikincisi), Mannheim'da Johann Stamitz, Viyana'da Mathias Georg Monn ve Georg Christoph Wagenseil ve Milano'da Giovanni Battista Sammartini'dir.

En azından XX. yüzyılın ortalarına kadar, Haydn (1732–1809) ve Mozart'ın (1756–1791) son eserleri ve Beethoven'ın hemen hemen bütün eserleri, bestecilerin ve dinleyicilerin düzeylerini belirleme konusunda belirleyici sayılmıştır. Özellikle bu anlamda bu üç besteci klasiktir. Onlar tarihte keşfedilmeye ihtiyaçları olmayan ilk besteciler olmuşlardır. Bu onlardan önceki bütün bestecilerin büsbütün unutulduktan sonra XX. yüzyılda yeniden hatırlandığı gibi Haydn ve Mozart'ın eserlerinin hiçbir Bach gibi bir köşede keşfedilmeyi beklememişlerdir. 19. yüzyılda da günümüzdeki kadar tanındığı, anlaşıldığı ve çalındığı anlamına gelmemektedir. Ama Haydn ve Mozart, kendi dönemlerinden günümüze kadar repertuarda ve dinleyicinin zihninde çok sağlam bir yer edinmişlerdir. Aslında, onlar en büyük eserlerini, o dönemde ortaya çıkan ve istensin veya istenmesin, bugün de müzik hayatımızın temelini oluşturan konserler için yazılmıştır. Aynı şekilde senfonik orkestrayı yarattılar ve özellikle Haydn yaylılar dördlüsünden senfoniye kadar yeni türlerin parlak örneklerini vermişlerdir. Bu bestecilerin piyano sonatlarını ve özellikle Mozart tarafından temelden değiştirilen konçerto türündeki eserlerini ve operalarını da anmak gerekir. Senfonik müziği veya orkestra müziğini oda müziğinden ayırdılar ve Alman, hatta Viyana müziği, bir buçuk yüzyılı aşkın bir süre boyunca bütün Avrupa'ya egemen olmuştur.

Klasik üslup 1780–1815 arasında en parlak dönemini yaşamıştır. Bu dönemde Avrupa'da Fransız devrimini hazırlayan olaylar, sonra devrim, hemen ardından patlak veren olaylar yaşanmıştır. Kökenlerine değinildiğinde görülür ki Viyana, 1750'ye doğru diğerleri gibi bir merkezleşmiştir. Ama en küçük bir kuramsal spekülasyona girişmeksizin denebilir ki, Viyana üslubu Mannheim üslubundan daha az abartılı daha az heyecan yaratıcı olmuştur. Ama çok geçmeden Haydn'ın 1760'lardaki senfonileriyle kesin olarak, en ileri ve en anlamlı biçimsel ve tonal arayışlarla özdeşleşmiştir. 1800 insanları için, tek başına veya hemen hemen orkestra müziğinin ve yüksek düzeyli oda müziğinin temsilcisiydi, hatta Viyana üslubu, orkestra müziğiyle tamamen özdeşleşmişti. Bu bakımdan İtalya'dan ve 1789 öncesi ve sonrası Fransa'sından olduğu kadar, kurumsal etkinliklerin yoğun olduğu, ama Viyana okulunun üstün başarılarıyla kıyaslanabilecek hiçbir şey ortaya koyamayan Kuzey Almanya'dan da ayrılabilir. Öte yandan Viyana üslubu, yalnız Kuzeyin ve Güneyin (İtalya) değil, doğu ve batının da

(Haydn, Slav dünyasının çok yakınında doğmuştur) birleştiği bir yer olarak görünmüştür.

Bu insanca özelliklere, 1780'lerde, 2. Joseph'in hükümdarlığı döneminde, Viyana'nın aydınlanma ruhunun getirdiği entelektüel bir kaynaşma ortamı oluşu da eklenmiştir. Haydn ve Mozart, bu arada olgunluk dönemindeydiler ve bu ortamdan beslenmeyi bildiler. Mozar'tın sihirli flütü (die Zauberflöte 1791) bunun kanıtıdır, bu eser Viyana ruhunu, dolası ile dönemin özünü yüceltmıştır. Buna tepkiler gecikmedi, ama Haydn, Yarattığı (1798) adlı oratoryosuyla Beethoven Fidelio'suyla (1805–1814) hatta Metternich Sistemi sırasında 9. Senfonisiyle (1824) geleneğini sürdürmüştür. 9. Senfoni, bütün insanların kardeş olduğunu ilan etmekle kalmayıp, kesinlik taşıdığı bir çağdan kaynaklanan son sarsıntı olmuştur.

3.2 KLASİK DÖNEMİ HAZIRLAYAN AKIMLAR

Barok dönemden Klasik döneme geçerken bazı ara akımlar gözlenmektedir. Bunlar rokoko, fırtına ve gerilim, Mannheim Okulu ve aydınlanma akımları olmuştur.

Rokoko 1726–1775 yılları arasında Paris'te önemli bir akım olmuştur. Fransa'da XV. Louis döneminde soylular değer vermiştir. Rokoko stilineki bir yapıtın hafif, zarif, yapay, eğlenceli, zeki, kolay anlaşılır, cilalı ve oldukça süslü nitelikleri vardır. Çalgı müziğinde Rokoko, en çok klavsen ve oda müziklerinde geçerli olmuştur. François Couperin ve Jean-Philippe Rameau bu akımın başı çeken bestecileridir. Johann Christian Bach oda müziklerinde Rokoko biçimini kullanır ve Klasik çağı hazırlamıştır. Mozart'ın ilk gençlik senfonileri de Rokoko stiline olmuştur.

Almanların kendilerine özgü müzik stilleri, Klasik dönemle birlikte gelişmiştir. Alman edebiyatında, adını Klinger'in romanından alan fırtına ve gerilim akımı 1770'lerin derin duyarlılığını simgelemiştir. Müzikte Almanların biçemi, bir anlamda Fransızların yapay, süslemelerle işlenmiş Rokokosuna baş kaldırmıştır. Süslü değil,

yalın hatta kabadır. Başta Haydn'ın 35, 38, 39 ve 59 numaralı senfonileri olmak üzere, Carl Philipp Emanuel Bach, Johann Stamitz ve Christian Cannabich'in yapıtları bu dönemin tipik örnekleri olmuştur.

1742'de Güneybatı Almanya'nın Palatinate eyaletinin başına Carl Theodor geçmiştir. Yörenin merkezi Mannheim'dir. Sarayına zamanın en ünlü besteci ve yorumcularını toplamıştır. Müzik tarihinde Mannheim Okulu olarak alınan stil, bu çevrenin müzik etkinliklerinden doğmuştur. Mannheim orkestrasının kurucusu, Bohemyalı besteci ve kemancı Johann Stamitz'tir. Mannheim'daki orkestra üyelerini seçmekle görevlendirilmiştir. Stamitz daha 40 yaşına varmadan ölür ancak ardında zamanın tüm bestecilerini etkileyecek ve senfoni biçimini yeniçağa sunacak bir orkestra geleneği bırakmıştır. Bu orkestra, tarihte ilk kez yaylı ve üfleme çalgıları bir araya getirmiştir. Avrupa'nın her köşesinden müzikçiler gelip Mannheim Orkestrası'nın sonoritesine ve ses dinamiğindeki ustalığına hayran kalmışlardır. Mannheim Orkestrası'nın diğer ünlü üyeleri: Karl Sramitz, Xavier Richter ve Christian Cannabich'tir. Mannheim'li bestecilerin senfonik yapıtları, Haydn-Mozart stiline hazırlık evresi olmuştur.

18. yüzyılın en önemli akımı aydınlanma akımıdır. Bu dönemde Kilise'nin yapaylığına karşı bir ayaklanma başlamıştır. Dinde doğallık önem kazanmıştır. Aydınlanmanın havası, dünyasal, deneysel, özgürlükçü, eşitlikçi, pratik ve ilericidir. Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi ve Anayasanın ilanı, çağın sonundaki Fransız Devrimi, bu çağın önemli toplumsal olayları olmuştur. Bilimsel buluşlar, endüstri devrimi ve doğallığa övgü, orta sınıfın doğması, sanatı da yeni bir çağa yöneltmiştir. İlk kez soyluların saraylarından başka geniş konser salonlarında verilen halk konserleri yapılmıştır. Amatör müzikçiler de bu seslenmeler de yer almaya başlar; çünkü müzik yalınlaşmıştır. Nota yazısı herkesin anlayabileceği kolaylıkta nitelikler taşımaktadır. 18. yüzyılın sonundaki kuramcılara göre müzik, uyumlu seslere duyguları kamçılayan ve herhangi bir kalıbı örnek almaksızın, kendi doğal akışı içinde güzel olan bir sanat dalı olmuştur. Hiçbir zaman aşırı süsleme, ya da şaşırtmaca yoluyla değil, duygularına doğrudan seslenerek dinleyiciyi coşturmalıdır. Aydınlanma felsefesi, Klasik dönemin büyük bestecileri Haydn ve Mozart'ı hazırlamıştır.

18. yüzyılın ortalarındaki önemli sanat merkezleri, Mannheim, Viyana ve Berlin'dir. Mannheim'de Johann Stamitz tarafından kurulan orkestra, tüm Avrupa'ya yeni ufuklar açmıştır. Johann Gottlieb Graun ve Carl Philipp Emanuel Bach, Berlin çevresinin en önemli bestecileridir. Londra'da Johann Christian Bach, 1764-65'te senfonilerin ünlü bestecisi olmuştur; aynı zamanda yeni bulunan piyanoyu ilk kez halk önünde çalarak tanıtmış; piyano için sonatlar, konçertolar yazmıştır.

Klasik dönemle gelişme gösteren en önemli çalgı müziği biçimi sonat olmuştur. Bu dönemde yaratılan en önemli biçim ise, önceki yılların senfonia'sından farklı olan senfoni'dir. Solo konçertolarda yeni ortaya çıkan piyano gündeme gelir ve piyano için konçertolar yazılmaya başlanmıştır. Senfoni kadar önemli bir biçim de dört çalgı için yazılan yaylı çalgılar kuarteti'dir Opera daha geniş bir halk kitlesine seslenmeyi amaçlamıştır. Gluck ve Mozart'ın yapıtlarıyla yeni bir boyut kazanmıştır. Çağın sonunda üflemeliler de kendine özgü bir yer edinmiştir.

Klasik çağ, Haydn-Mozart çağı olmuştur. Bu iki besteciyi hazırlayan ortam şöyle özetlenebilir: Orta sınıf büyümüştür. Orta sınıf yalın dansları, yalın ezgileri kısa ve kolay akılda kalan müziği tercih etmiştir.

Klasik dönem müziğinin başlıca özelliği, öz ve biçim arasında kurduğu denge olmuştur.

3.3 Klasik Dönemden müziğin yapısı, özellikleri ve müzik biçimleri:

Klasik dönemle gelişme gösteren en önemli çalgı müziği biçimi sonat olmuştur. Sonat biçimi, senfoni, konçerto ve oda müziğinde de kullanılmıştır.

Erken klasik dönemde sonat üç bölümden oluşan küçük bir formda olmuştur. Haydn ve Mozart'a uzanan yolda klasik sonat dört bölümlü gelişmiş formunu kazanmış ve bu yeni yapısıyla oda müziği topluluklarının her çeşidini kapsamış en önemlisi ise senfoni ve konçertoları içine alan temel biçim durumuna gelmiştir. Genelde her bölüm kendi içinde, serim, geliştirme ve yeniden serim kurgusunda olmuştur. Bölümler çabuk-

yavaş- çabuk temposundadır. İlk bölümde temayı oluşturan malzeme karşıt armonilerle sunulmuştur. İkinci bölüm bir lied havasında olmuş ve aynı malzemeye yeni temalar eklenerek değişik yoğunluk kazanmıştır. Üçüncü, özetleme bölümü, birincinin tekrarlanmasıdır. Fakat bu kez temel bir armonik değişikliğe uğramıştır. Klasik çağda piyano sonatları kadar piyano ve keman sonatları, duo sonatları önem kazanmıştır. Birde bu dönemde üç çalgının birleştiği trio sonatlar yazılmıştır.

Oda müziğinde sonatlardan sonra kuartet en gözde biçim olmuştur. Kuartet çoğunlukla yaylı çalgılar başta olmak üzere dört çalgının birleşmesidir. Birinci keman, ikinci keman, viyola ve çellodan ya da keman, viyola çello ve kontrbastan oluşmuştur. Mannheim Okulu'nun geliştirdiği kuartet biçimi keman ağırlıklı olmuştur. Birinci keman yönetici roledir. Aslında bir yaylı çalgılar kuartetinde hiçbir çalgı diğerini bastırmaz. Haydn, senfonide olduğu gibi bu türünde öncüsü olmuştur.

Klasik dönemle birlikte oda müziğinin de yeni biçimleri gelişmiştir. Bunlar toplumun yeni yapısına göre şekillenen türlerdir. Bahçede, sokakta, açık havada çalınmak üzere, eğlencelere eşlik eden, neşeli, nükteli, canlı müzik biçimleri doğmuştur. Bunlar Viyana serenadı, Divertimento, cassation, nocturno gibi Barok orkestra süiti ile Klasik senfoni arasında köprü oluşturan hafif türlerdir. 18. yüzyılın senfoni orkestrası bugünkünden çok daha küçük olmuştur. 1760–1780 arasında, Haydn'ın orkestrasında 25 yorumcu yer almıştır. Bu topluluk, yaylı çalgılar, flüt, 2 obua, 2 fagot ve 35 ten fazla üye yoktur. Bu ilk orkestralarda temel çalgılar yaylılarda oluşur ve üflemeliler onların sesini çiftlemek ve güçlendirmek için kullanılmıştır. Çağın sonunda üflemeliler de kendine özgü bir yer edinmiş, Fagot, 2 korno ve birde klavsenden oluşmuştur.

3.4 W.A.MOZART

3.4.1 W.A.Mozart'ın hayatı

Müziğin gelmiş geçmiş en büyük dâhisi demenin hiç de yanlış olmayacağı büyük bir besteci şüphesiz **Wolfgang Amadeus Mozart**'tır. 27 Ocak 1756'da Salzburg'da müzikçi Leopold Mozart ve Anna Maria Pertl'ün oğlu olarak dünyaya geldi. Leopold

Mozart zamanının ünlü bir besteci ve keman sanatçısı olmuştur. Ayrıca 1756'da çıkan Versuch Einer Grundlichen Violinschule adlı bir kitabı vardır. Böyle bir babaya sahip olmanın etkisi yadsınamaz ancak Wolfgang Amadeus Mozart'ın doğuştan bir dahi olduğu realitesi de yadsınamaz.

5 yaşında menüetler bestelemeye başlayan Mozart ilk senfonisini ise 9 yaşında yazmıştır. Babası kendi konserlerine ve turnelerine onu da beraberinde götürmüştür. Wolfgang'ın bir de kendisinden 4 yaş büyük Maria Anna adında bir ablası vardır. O da ciddi bir dahidir, o da piyano çalmıştır ama Wolfgang gibi keman da çalamamıştır ve bu konserlere birlikte gitmişlerdir.

Küçük Mozart, Viyana'da Avusturya kralı I.Francis ve kraliçesi Maria Theresa'nın karşısına çıkmış ve onları büyülemiştir(1762). 1763'de başlayıp 3 sene süren Avrupa turnesi sırasında Almanya, Fransa (Versay Sarayı dahil) ve İngiltere gibi ülkelere gitmiştir. Bu turnenin Londra ayağında J.S.Bach'ın oğlu Johann Christian Bach'la tanışmış ve araları oldukça iyi olmuştur. Paris'teyken Mozart ilk eserlerini yayımlamıştır: Kemanla desteklenen dört piyano sonatı (1764). 1768 yılında ilk opera eseri La Finta'yı bestelemiştir. Galasının Viyana'da yapılmasını istemesine rağmen ilk kez 1769'da Salzburg'da sahnelenmiştir. 1769 ve 1770 yıllarında Mozart, babasıyla birlikte İtalya turnesine çıkmıştır. Burada, Roma'dayken o anda orada çalmakta olan Allegri'nin Miserere adlı eserini bir kez duyduktan sonra notaya geçirmiştir. Mozart, bu ilk İtalya seyahatinden dönüşünde koltuğunun altında Mirtidate operasıyla dönmüştür. Milano için yazdığı bu bestenin dışında aynı şehir için Ascanio in Alba (1771) ve Lucio Silla (1772) operalarını da yazmıştır.

Salzburg'da eserlerini yeterince tanıtmaya imkân olmadığını öne sürerek 1777'de bir başka seyahate çıkmıştır. Annesiyle birlikte çıktığı bu seyahatte Almanya ve Fransa'yı gezmiş ve ünlü Paris Senfonisi'ni yazmıştır (1778). Annesi de Paris'te ölmüştür. Salzburg'a döndükten sonra saray orgçusu olarak çalışmaya başlamış (1779) ve Coronation mass'inin de içinde bulunduğu birçok kilise müziği yazmıştır. Gelen bir istek doğrultusunda Münih için ünlü opera seria'sı Idomeneo'yu besteler (1781). Aynı yıl içinde de Viyana'ya taşınmıştır.

Viyana, Mozart'a oldukça yarar ve ayağının tozuyla ünlü Saraydan Kız Kaçırma operasını bestelemiştir(1782). Bu arada 1777 ve 1778 yıllarında Mannheim'da büyük aşk yaşadığı Aloysia'nın kardeşi Constanze Weber'la evlenmiştir(1782). Eserleri Kral 2. Joseph tarafından oldukça beğenilmiş ve iyi bir maaşla saray orkestrasının başına getirilmiştir (1787). Mozart yaşadığı süre içinde en büyük çıkışını Viyana operası için bestelediği Figaro'nun Düğünü'yle yaşamıştır(1786).

Bu dönemde yazdığı birçok piyano konçertosu ve yaylı çalgılar dördlüsü müziğini, en iyi arkadaşı olan ünlü besteci Joseph Haydn'a ithaf etmiştir. Mozart'ın ünü, Figaro'yu sahneledikten sonra daha fazla artmıştır. Bu kadar göz önüne çıkmasıyla müzikal stili birçok kişi tarafından anlaşılammaya ve yadırganmaya başlanmıştır. Ancak bu onun ölümsüz eserlerini vermesine engel olmamış ve bir yıl sonra Don Giovanni operasını bestelemiştir(1787). Sanat yaşamından oldukça etkilendiği Prag kenti için yazdığı bu eseri ünlü Cosi Fan Tutte'si izlemiştir(1790). Ünü artık Avrupa sınırlarını aşan Mozart, Cosi Fan Tutte'den bir yıl sonra unutulmaz Sihirli Flüt'ünü bestelemiştir(1791).

Bir hayli isim yapmasına rağmen 1788 yazında maddi sıkıntıya düşen Mozart, bu yüzden 7 haftadan az bir süre içinde son üç senfonisini bestelemiştir (Mi bemol, Sol minör ve Do majör Jüpiter). Bunu muhteşem Do ve Sol minör'ün de içinde bulunduğu birbirinden güzel yaylı çalgılar beşlisi müziği izlemiştir. 1791'de Mozart'tan bir requiem yazması istenmiştir. O sıralar oldukça hasta olan Mozart hayatının hiçbir zamanında çok sağlıklı olmadığı söylenir bu eseri kendisi için yazdığını hayal ederek bestelemiş ve öyle de olmuştur. Mozart, bu olağanüstü Requiem'i tamamlayamadan 5 Aralık 1791'de ölmüştür. St.Stephen Katedrali'nde ki mütevazi bir cenaze töreninden sonra St.Marx mezarlığında, bugün halen bilinmeyen bir yere defnedilmiştir.

Mozart zamanın müziğinin her çeşidini bestelemiştir. Hepsini de olabildiğince mükemmel yapmıştır. Müziğindeki hava ve karışık duygu yaklaşımları gerçekten onun müziğini ayrıcalıklı ve anlaşılması güç kılmıştır. Rokoko müziğinin mükemmeliyetçi ancak naif bir yönünü ortaya koyan Mozart'ın bu karmaşık müzikal anlayışı; yaşadığı dönemde de aristokrat dinleyiciler tarafından pek kabul görmemiştir.

Kadim dostu Joseph Haydn'la birlikte müziğin klasik dönemini ortaya çıkaran, geniş yapıtlı senfoni, opera, konçerto ve yaylı çalgılar müziklerini yaratmıştır.

Operalarında özellikle kadın rolleri için psikanalizler yapmış, insan psikolojisiyle yakından ilgilenmiştir. Çalışmaları kendisinden sonra gelen birçok besteciye yol göstermiş, Beethoven gibi birçok dâhiyi derinden etkilemiştir. Mozart, yaratıcılığını hayatının hiçbir döneminde kaybetmemiş, ölüm döşeğinde bile Requiem gibi harikulade bir eser verebilmiştir. Hayatının son 5–6 senesinde işlediği kötümser temalar bile müziğindeki teknik mükemmelliğin parlayan ışıklarını söndürememiş, aksine yeni anlamlar kazandırmıştır.

3.4.2 MOZART'IN MÜZİK ANLAYIŞI VE MÜZİĞİNİN ÖZELLİKLERİ

On sekizinci yüzyılın ortalarından beri müzik alanındaki harikalardan söz ederken yeni bir Mozart deyimini kullanmak adet olmuştur. Yeni bir Mozart deyimini, hem doğuştan üstün bir yeteneği, hem de verimli bir yaratıcılık gücünü ifade etmiştir. Ne var ki, şimdiye kadar gerçekten ikinci bir Mozart yetişmemiştir.

Mozart kısacık bir ömür için inanılmayacak kadar çok eser yaratmıştır. Ludwig von Köchel'in kataloğundan sayısının 626'yı bulduğu görülen bu eserlerin çoğunluğunu klasik müziğin hemen her çeşidindeki anıtsal örnekler oluşturmaktadır. Yaklaşık 49 senfonisi, 20 kadar opera ve 20 kadar da piyano konçertosu bulunmaktadır.

Bu büyük ustanın günümüze kadar yansıyan müzik anlayışı ve müziğinin niteliği, on sekizinci yüzyıla Mozart Mucizesi damgasını vurmuştur. Mozart mucizesi, derin görüşlü sayısız uzmanın araştırmalarına rağmen büyük bir olasılıkla hiç bir zaman tam bir aydınlığa kavuşturulamayacak, sihir gücünün esrarı sürüp gitmiştir. Kesin olarak söylenebilecek tek şey, dehasının sentetik ve evrensel olduğu, müzik dilinin de uluslararası bir değer taşıdığı olmasıdır.

Mozart, en çeşitli, hatta birbirini tutmayan etkileri şaşılacak bir kolaylıkla, ahenk içinde birleştirmiştir. Eserlerinde antik çağların polifonisini, Orta ve Kuzey Almanya'nın barok müziğini, İtalyan operasının yeni katkılarını, Viyana Mannheim

okullarının çalgı müziği tekniğini ve o zamanki Fransız müziğinin özelliklerini bağdaştırmayı bilmiştir. Romantizmin ilk belirtilerini taşımakla beraber Mozart her şeyden önce İtalyan operasından türeyen melodi anlayışına bağlı bir sanatçı olmuştur. Hiç bir müzikçi onun kadar, eserlerinde inişli çıkışlı, sevinçli ve hüzünlü bir yaşamın kararsızlıklarını yansıtmamıştır.

On sekizinci yüzyılda müzik sanatında büyük değişiklikler olmuştur. Önceki yüzyılın özenilmiş şekiller ve desenler içinde gelişen, süslü ayrıntılardan ibaret ve ifade ağırlığından yoksun eski Barok geleneğinden sıyrılan müzik, yeni anlayışla, insanın gerçek mücadele dünyasını yansıtan bir araç olarak gelişmiştir. Kuşkusuz bu gelişmede Büyük Fransız Devrimi'ni doğuran düşüncelerin etkisi büyük olmuştur.

Bu yeni müziğin, armonik hareket, dinamik ritimsel zıtlıklar üzerine kurulu bir biçimi olmuştur. Bu yeni biçimler senfoni, uvertür, konçerto, sonat ve yaylı çalgılar dörtlüsü olmuştur.

Melodi bu müziğin biçiminde birincil durumda idi ve müziğe duygusal renkler katan değişik armonilerle desteklenmiştir, halk şarkısı ve halk dansı da zengin biçimde kullanılmıştır.

Gerçekte bu yeniliklerin kökleri, daha önceki ve daha az tanınmış besteciler olmuştur. Fakat J. Haydn ve L.v. Beethoven'ın yanı sıra Mozart, bu yeniliklerin müzik dünyasına egemen olmasını sağlamıştır.

Genç Mozart, hocası J.Haydn'ın da katkısıyla, gerçek bir dünyada gerçek insanların hareket ve duygusal dramalarını yansıtmayı gaye edinen yeni müzik anlayışının zengin olanaklarını çok iyi görüp değerlendirmiştir. Zengin armonileme ve orkestra egemenliği gibi getirdiği yenilikler yanında, çok daha geniş bir yapı dizesi içinde ifade ağırlığını ve değerliliğini belirginleştirme tekniğini ustalıkla kullanmak suretiyle, bu yeni akımın günümüze kadar gelen ölümsüz eserlerini yaratmıştır. Müziğinde dehası, nükteciliği, hüznü ve hırsı anlam bulmuştur.

Mozart'ın tanrısal seslerle ördüğü ölümsüz eserleri, yoğun olarak sevgi, neşe, coşku öğelerini taşımakta, insanları birbirine yaklaştıran dostluk ve kardeşlik duygusunu coşturmuştur.

Mozart insanları ölçüsüz derecede sevmiş ve bu sevgisini onlara bıraktığı ses anıtlarıyla kanıtlamıştır. Bu ses anıtlarında üzerinde yaşadığımız dünyanın gerçek anlamını yani insan sevgisi'ni göstermeye çalışmıştır.

Mozart, bütün eserlerinde güzellik ve sevgi'yi daima ön plana çıkarmıştır. Birçok bestesini çocukluğunda oynayamadığı oyunların özlemine gidermek, tadına varabilmek için adeta onları birer çocuk oyunu yerine koyarak yapmıştır.

Eserlerinin hepsinde yalınlık ve dinginlik egemen olmuştur. Bu özellik, eserlerindeki şekil mükemmelliği ile öz derinliği arasındaki harikulade ahenkten ileri gelmiştir. Mozart müziksel ifadede durmadan daha zengin, daha derin ve daha yeni olmaya çalışmıştır. İşte; Mozart müziğinin bu dokusu, insan ruhunda ki sihirli gücü ortaya çıkarmaktadır.

Piyano için yazdığı eserlerde, melodi zenginliği, olağanüstü aydınlık ve ince bir yapı göze çarpmıştır. Armoni ve melodi yalınlığı içinde soylu, ama çeşitlilik kapsayan bir ruh zenginliğine erişilmiş olduğu görülmüştür.

Mozart, melodi müziğin özüdür diyordu. Bu yüzden eserlerinin hepsini, dinleyen kalpleri ışıltılarıyla aydınlatacak olan tarifsiz güzellikteki melodilerle bezendirmiştir.

Mozart'ın doyulmaz güzellikte ses dantelleriyle dokuduğu anıtsal eseri Don Giovanni'yi büyük Alman ozan ve bestecisi Hoffmann, operaların operası diye över ve pek çok müzik eleştirmeni, tarihçisi ve uzmanı da bu yargıya hak vermiştir.

Kafasındakileri daha kağıda dökmeden önce bestenin bitmiş olması, Mozart'ın belli başlı bestecilik özelliği olmuştur. Müziğini notaya geçirmesi O'nun için yalnızca mekanik bir iş olmuştur. Dolayısıyla bu işi daima son ana bırakmayı tercih etmiştir. Eserlerinin çoğu, uzun süreli tasarım ve değerlendirmelerin ürünü olmuştur. Bunları, çok sevdiği bilardoyu oynadığı sırada bile, aceleyle kaleme aldığı olmuştur. Bu tutumunu, O'nun sanata karşı gevşek davrandığı biçiminde değerlendirmek yanlış olacaktır. En hızlı yazdığı zamanlarda bile, el yazısı o kadar açık, seçik ve düzgün olmuştur ki, daha sonra temize çekme gereğini hissetmemiştir.

3.4.3 W.A. MOZART'IN ESERLERİ

Mozart, yapıtlarını kafasında oluşturmuş ve önce kafasına yazmış, sonra kağıda dökmüştür. Onun müziğindeki hızla değişen ruh hallerinin ifadesinde kullanılan melodik, armonik, ritmsel, hatta kontrapuansal buluşların, orkestrasyondaki yeniliklerin, operalarında boğumlanma başarısının insan beyninde ayrıntılarıyla tasarlanması ancak yüzyıllardan sonra gelebilecek bir üstün yeteneğin ürünleri olmakla açıklanabilmiştir. Berber koltuğunda otururken ya da bilardo oynarken hazırladığı beste tasarımlarını kağıda dökülebilmek onun için basit ve sıradan bir iş olmuştur. Bestelediği yüzlerce esere opus sayısı vermemiştir. Günümüzde KV harfleriyle gösterilen sayı, Ludwig Köchel'in Chronologischthematisches Verzeichnis samtlicher Tonwerke W.A. Mozart, Türkçesiyle Mozart'ın Tüm Yapıtlarının Kronolijik Tematik Listesi başlığını taşıyan sıralamasıyla bunun Alfred Einstein tarafında 1937 de ve 1947 de yeniden gözden geçirilişiyle verilmiş sayılar olmuştur.

SENFONİLERİ(1764–1771)

Çocukluk yılları senfonileri:

Senfoni No:1 E majör K.16

Senfoni No:2 B majör K.17

Senfoni No:3 E majör K.18

Senfoni No:4 D majör K.19

Senfoni No:5 B majör K.22

Senfoni No:6 F majör K.43

Senfoni No:7 D majör K.45

Senfoni No:8 D majör K.48

Senfoni No:9 C majör K.73

Senfoni No:10 G majör K.74

Senfoni No:11 D majör K.84

Senfoni No:12 G majör K.110

Senfoni No: 13 F majör K.112

Salzburg Dönemi Senfonileri(1771–1781):

Senfoni No:14 A majör K.114

Senfoni No:16 C majör K.128

Senfoni No:17 G majör K.129

Senfoni No:18 F majör K.130

Senfoni No:19 E majör K.132

Senfoni No:20 D majör K.133

Senfoni No:21 A majör K.134

Senfoni No:22 C majör K.162

Senfoni No:23 D majör K.181

Senfoni No:24 B majör K.182

Senfoni No:25 G minör K.183

Senfoni No:26 E majör K.184

Senfoni No:27 G majör K.189

Senfoni No:28 C majör K.200

Senfoni No:29 A majör K.201

Senfoni No:30 D majör K.202

Olgunluk Dönemi Senfonileri(1781–1791):

Senfoni No:31 Paris D majör K.297(K.300 a)

Senfoni No:37 İtalyan stilineki uvertür G majör K.318

Senfoni No:38 Prague D majör K.504

Senfoni No:39 E majör K.543

Senfoni No:40 G minör K.550

Senfoni No:41 Jüpiter C majör K.551

Konçertoları:

Piyano Konçertoları:

Piyano konçertosu No:1 F majör K.31

Piyano Konçertosu No:2 B majör K.39

Piyano Konçertosu No:3 D majör K.40

- Piyano Konçertosu No:4 G majör K.41
- Piyano Konçertosu No:5 D majör K.175
- Piyano Konçertosu No:6 B majör K.238
- Piyano Konçertosu No:7 Üç piyano için F majör K.242
- Piyano Konçertosu No:8 Lutzow C majör K.246
- Piyano Konçertosu No:9 Jeunehomme E majör K.271
- Piyano Konçertosu No:10 İki Piyano için E majör K.365
- Piyano Konçertosu No:11 F majör K.413/387a
- Piyano Konçertosu No:12 A majör K.414/385p
- Piyano Konçertosu No:13 C majör K.415/387b
- Piyano Konçertosu No:14 E majör K.449
- Piyano Konçertosu No:15 B majör K.450
- Piyano Konçertosu No:16 D majör K.451
- Piyano Konçertosu No:17 G majör K.453
- Piyano Konçertosu No:18 B majör K.456
- Piyano Konçertosu No:19 F majör K.459
- Piyano Konçertosu No:20 D minör K.466
- Piyano Konçertosu No:21 C majör K.467
- Piyano Konçertosu No.22 E majör K.482
- Piyano Konçertosu No.23 A majör K.488

Piyano Konçertosu No:24 C minör K.419

Piyano Konçertosu No:25 C majör K.503

Piyano Konçertosu No:26 Coronation D majör K.537

Piyano Konçertosu No:27 B majör K.595

Keman Konçertoları:

Keman Konçertosu No:1 B majör K.207(1775)

Keman Konçertosu No:2 D majör K.211(1775)

Keman Konçertosu No:3 G majör K.216(1775)

Keman Konçertosu No:4 D majör K.218(1775)

Keman Konçertosu No:5 A majör K.219(1775)

Keman Konçertosu No:6 E majör K.268(1780)

Keman Konçertosu No:7 D majör K.271 a Kolb(1777)

Korno Konçertoları:

Korno Konçertosu No:1 D majör K.412(1791)

Korno Konçertosu No:2 E majör K.417(1783)

Korno konçertosu No:3 E majör K.447(c.1784-87)

Korno konçertosu No:4 e majör K.495(1786)

Diğer Konçertoları:

Fagot Konçertosu B majör K.191 (1774)

Arp Flüt ve Orkestra içinKonçerto K.299 (1778)

Obua Konçertosu C majör K.314 (Gerçekte bir obua konçertosu olmasına rağmen aynı eserin D majörde de flüt için yazılmış bir versiyonu vardır.)

Keman Viyola ve Orkestra için senfoni konçertosu K.364(1779)

Obua Klarnet Korno Fagot ve Orkestra için senfoni orkestrası K.297b(1791)

Klarnet ve Orkestra için Konçertosu A majör K.622(1791)

Flüt Konçertosu No:1 G majör K.313 (1778)

Flüt Konçertosu No: D majör K.314(1778)

Flüt ve Orkestra için Andante C majör K.315(1778)

Solo Piyano Eserleri:

Andante C, K.1a

Allegro C,K.1b

Allegro F,K.1c

Menuet F,K.1d

Menuet G,K.1e

Menuet C,K.1f

Menuet F,K.2

Allegro B,K.3

Menuet F,K.4

Menuet F,K.5

Allegro C,K.5a

Andante B,K.5b

Piyano Sonatı No:1 C majör, K.279(1774)

Piyano Sonatı No:2 F majör, K.280(1774)

Piyano sonatı No:3 B majör,K.281(1774)

Piyano sonatı No:4 E majör ,K.282(1774)

Piyano sonatı No:5 G majör ,K.283(1774)

Piyano sonatı No:6 D majör ,K.284(1775)

Piyano Sonatı No:7 C majör , K.309(1777)

Piyano Sonatı No:8 A majör , K310(1778)

Piyano Sonatı No:9 D majör , K.311(1777)

Piyano Sonatı No:10 C majör, K.330(1778)

Piyano sonatı No:11 Türk Marşı A majör , K331(1778)

Piyano Sonatı No:12 F majör , K.332(1778)

Piyano Sonatı No:13 B majör , K.333(1778)

Piyano Sonatı No:14 C minör , K.457(1784)

Piyano Sonatı No:15 F majör K.533(1788)

Piyano Sonatı No:16 C majör K.545(1788)

Piyano Sonatı No:17 F majör K.547a(1788)

Piyano Sonatı No:18 B majör K.570(1789)

Piyano Sonatı No:19 D majör K.576(1789)

Fantasy No:1 with fugue C majör K.394(1782)

Fantasy No:2 C minör K.396(1782)

Fantasy No:3 D minör K.397(1782)

Fantasy No:4 C minör K.475(1785)

Keman Eserleri:

Keman Sonatı No:1 C majör K.6

Keman Sonatı No:2 D majör K.7

Keman Sonatı No:3 B majör K.8

Keman sonatı No:4 G majör K.9

Keman Sonatı No:5 B majör K.10

Keman Sonatı No:6 G majör K.11

Keman Sonatı No:7 A majör K.12

Keman Sonatı No:8 F majör K.13

Keman Sonatı No:9 C majör K.14

Keman Sonatı no:10 B majör K.15

Keman Sonatı No:11 E majör K.26

Keman Sonatı No:12 G majör K.27

Keman Sonatı No:13 C majör K.28

Keman Sonatı No:14 D majör K.29

Keman Sonatı No:15 F majör K.30

Keman Sonatı No:16 B majör K.31

Keman Sonatı No:17 C majör K.296

Keman sonatı No:18 G majör K.301

Keman Sonatı No:19 E majör K.302

Keman Sonatı No:20 C majör K.303

Keman Sonatı No:21 E minör K.304

Keman Sonatı No:22 A majör K.305

Keman Sonatı No:23 D majör K.306

Keman Sonatı No:24 F majör K.376

Keman Sonatı No:25 F majör K.377

Keman Sonatı No:26 B majör K.378

Keman Sonatı No:27 G majör K.379

Keman Sonatı No:28 E majör K.380

Keman Sonatı No:29 A majör K.402

Keman Sonatı No:32 B majör K.454

Keman Sonatı No:33 E majör K.481

Keman Sonatı No:35 A majör K.526

Keman Sonatı No:36 F majör K.547

Oda Orkestrası İçin Serenatlar:

Serenata notturna ,K.239(1776)

Haffner K.250 (1776)

Küçük Bir Gece Müziği (eine kleine nachtmusik)K.525(1787)

Bir Müzikal Şaka (A Musical joke) K.522(1787)

Divertimento'lar, cassationlar, danslar,marşlar

Operaları:

Bastien ve Bastienne K.50(1768)

Sözde Bahçıvan (la Finat Giardiniera) K.196 (1774)

Çoban Kral (II Re Pastore) K.208 (1775)

Zaide K.344(1780)

Idemeneo K.366 (1780)

Saraydan Kız Kaçırma (Die Entführung aus dem Serail) K384(1782)

Kahire Kazı K.422

Figaro'nun Düğünü (Le Nozze di Figaro) K.492 (1786)

Don Giovanni K.527 (1787)

Cossi fan tutte K.588 (1790)

Sihirli Flüt (Die Zauberflute) K.620 (1791)

La Clemenza si Tito K.621 (1791)

Oda müziği eserleri

23 yaylı çalgılar kuvarteti, haydn kuvartetleri(1783-1785), Disonans kuvarteti (1785) , Prusya kuvartetleri , 6 yaylı çalgılar kenteti ,klarnetli kentet , flütlü kuvartetler , piyanolu kuvartetler , piyanolu triolar , yaylı çalgılar için triolar , piyano keman sonatları ,üfleme çalgılar için kentetleri vardır

3.5 KONÇERTO

Genellikle bir, bazen iki, üç hatta dört solocu ile orkestranın birbiriyle çekişircesine karşılıklı ve birlikte seslendirdikleri bir eserdir. Konçertonun solo partisi, daha parlak ve gösterişli, teknik yönden daha büyük ustalık isteyen bir partidir. Sonatta olduğu gibi konçerto da, Vivaldi'den başlayarak çabuk-ağır-çabuk sıralamadır. Çoğu zaman üç bölümden oluşmuştur. Mozart'tan başlayarak da birinci bölüm Klasik Dönem'in sonat Allegrosu kuruluşunda biçimlendirilmiştir. İkinci bölüm Lied formunda üçüncü bölüm ise genellikle Rondo formundadır.

Konçerto ilk olarak erken barok dönemde ortaya çıkmış ve klasik döneme kadar gelişimini devam ettirmiştir. En önemli temsilcisi Antonio Vivaldi sayılabilir. Yazmış olduğu 450 den fazla konçerto o dönemki birçok büyük besteciye ışık tutmuş ve konçertonun tarih içerisindeki gelişimini büyük ölçüde etkilemiştir. Aynı dönemde yaşamış olan A.Corelli, G.F.Handel ve J.S.Bach'da konçerto stilinde birçok eserler yazmışlardır. Bach'ın Brandenburg Konçertoları birçok enstrümanın birlikte müzik yaptığı çalınması ve dinlenmesi zevkli eserler olmuştur. Bu eserlerinde birçok enstrümanı aynı grup içinde kullanmıştır, kimi zaman solo olarak kimi zaman ise orkestra üyesi olarak. Bu tip konçertolar konçerto grosso adını almışlardır. Birden çok solist vardır ve buna karşıt olarak arka planda bir orkestra grubu bulunmuştur. Orkestra ve solistler sürekli bir çekişme içerisinde bu durumda sürekli bas, hem orkestra ile hem de solistlerle birlikte iyi bir diyalog içerisindedir, barok eserlerin diğer örneklerinde de olduğu gibi eserin armonik yapısının çatısını oluşturmuştur. Bu türün en önemli temsilcilerinden birisi A.Corelli'dir. A.Vivaldi ve G.F. Handel'de bu form içerisinde önemli eserler yazmıştır. Bölüm sayıları ise bestecisine göre değişkenlik gösterebilir. Örneğin, A.Corelli'nin konçerto grossoları 4 ya da 6 bölümden oluşurken A.Vivaldi'nin yazdıkları en fazla 4 bölümlü olmuştur. G.F. Handel ise bazı konçertolarda 4 bazılarında 7 bölüm bile yazmıştır. Fakat bölüm sayıları açısından Corelli'ye daha yakın olmuştur. Bütün barok dönem bestecisinin bu türde eseri bulunmakla birlikte klasik dönemde birden çok solistli konçerto tarzı, pek nadiren kullanılmıştır. Mozart keman ve viyola için konçerto senfonisi, flüt ve arp için konçerto olmak üzere iki büyük ve önemli eser yazmıştır. Daha sonraki zamanlarda ise L.W.

Beethoven keman, viyolonsel ve piyano için üçlü konçerto yazmıştır. Bu dönemden sonra solistin önemi eserin yapısında daha büyük önem kazanmış ve artık bu tip yazım stillerine geç romantizm sonrasına kadar ara verilmiştir.

Klasiklerin konçertolarında esas olarak serginin yani birinci bölmenin dönüş işaretine rastlanmamıştır. Ama sergi, ilk kez orkestra tarafından esas tonda; sonra ikinci kez solo çalgı ve orkestra birlikteliğiyle sonat formuna uygun olmak üzere yan ve bitiş temalarının gerekli tonlarına da bağlı kalınarak iki kez getirilmiştir. Bazen solo çalgı, bölüm başında orkestraya katılmıştır.

Eski konçertolarda ki solo çalgıcuların doğaçtan çalmalarına karşın, daha sonraları kadanslar, bestecilerin kendileri tarafından ya da başka bestecilerle değişik kadanslar şeklinde yazılır olmuştur.

3.6 W.A.Mozart'ın No:1 G majör Flüt Konçertosu

W.A.Mozart'tan flüt için eserler yazmasını isteyen Hollanda'lı amatör müzikçi De Jean'a 1778 Ocak ya da şubat ayında, Mannheim'da No:1 sol majör konçertoyu bestelemiş ve göndermiştir. Orijinali Berlin'deki Prusya Devlet Kitaplığı'ndan Marburg kitaplığına gönderilen bu eser öncelikle Macario Falter'in(1762-1843) eline geçmiş, Münih'te piyano öğretmenliği yapan ve her türlü nota manüskripti toplayan Falter, bunu Breitkopf ve Hartel yayınevine satmıştır. Bu konçerto ilk kez 1803'te yayımlanmıştır. Solo flüt ve orkestra için bestelediği tek özgün konçerto olmuştur. Tarz olarak bestecinin 1775 yılında yazdığı keman konçertolarını anımsatmaktadır. Eser üç bölümden oluşmaktadır. Bunlar sırasıyla allegro maestoso birinci bölüm, adagio ma non troppo ikinci bölüm ve tempo di menuetto üçüncü bölümden oluşmaktadır.

3.6.1 Allegro Maestoso Birinci Bölüm Analizi

Sonat Allegrosu Sol majör

W.A.Mozart'ın flüt için yazdığı eserler içinde en çok bilinen ve çalınanı bu konçertodur. Mozart'ın bütün bestelerinde olduğu gibi neşeli ve coşkulu bir orkestra tutti ve A temasıyla başlar. Eser 4/4 'lük ölçüde, sol majör tonda ve görkemli çabuklukta başlar. Allegro maestoso yani hızlı, fakat görkemli bir tutti ile başlayan birinci bölüm, daha ağırca, daha az aktif ve genellikle neşeli havaya bürünmüştür. Eser, flüt'ün bütün inceliği ile 31. ölçüde solo girişiyile esas başlamış olmaktadır.

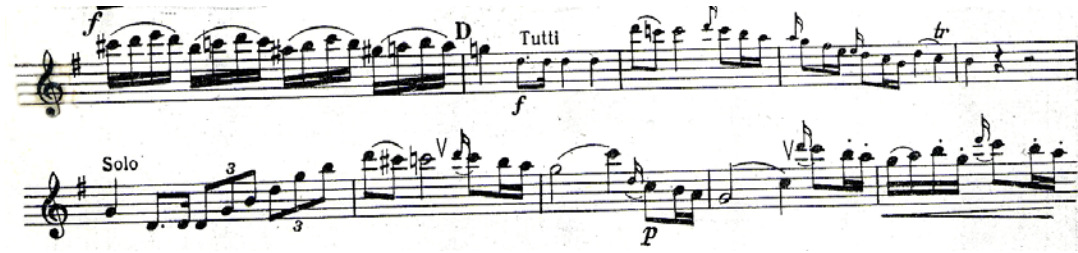
Onaltılıklara bağlanmış, onaltılık forşlaklar göze çarpmaktadır. Flüt'ün noktalı sekizlikleri çalmaya başlamasıyla eser tam bir görkeme bürünmüştür. Eserin 44. ölçüsünde köprü başlamaktadır. Köprü bir atlama görevi yapmaktadır. Eser farklı bir tonalite geçiş izlenimi vermektedir. Oktav geçişleri ve onaltılık iki bağlı, iki dilli çevirme teknikleri dikkat çekmektedir.70. ölçüde re majörden B teması gelmektedir.

Eksik ölçü ve tersiyalarla (üçlük) tutti'yi devam ettirmektedir B teması flüt girişi ile.88. ölçüde 4 ölçülük bir codetta mevcuttur. Yapıtın tamamen bittiği duygusunu uyandıran bir bölüm sonu olmuştur. Fakat eser tüm coşkusuyla devam etmektedir.91. ölçüde B temasının bitişinin ardından gelişim bölümü başlamaktadır.103. ölçüde C temasıyla flüt solosu gelişim bölümüne başlamıştır.

107. ölçüde orkestra ve flüt arasında soru-cevap şeklinde bir çekişme başlamıştır.142. ölçüde dönüş köprüsü başlamaktadır.142. ölçüye kadar paslaşmalar devam etmektedir.149. ölçüde yeniden D temasıyla tutti başlamaktadır ve A teması tekrar gelmektedir. Flüt teması bir oktav aşağıdan trioller' (üçlemeler) le süslenmiştir.

165. ölçüde ki geçiş köprüsüyle 190. ölçüde B temasına bağlanmaktadır.210. ölçüde B teması bitmekte ve kadansa geçiş sağlamak için 7 ölçülük bir orkestra kesitine bağlanmaktadır. Kadans Allegro maestoso temposuna uygun kalacak şekilde serbest ve icracının yorumuna göre çalınmaktadır. Eser içinde ki bütün dil teknikleri neredeyse kadansta kullanılmış ve eserin bütünlüğü tamamlanmıştır. Kadanstan sonra 217. ölçüde coda başlamaktadır ve görkemli bir orkestra eşliğinde finale varılmaktadır.

КОНЦЕРТ № 1

ДЛЯ ФЛЕЙТЫ С ОРКЕСТРОМ

Переложение для флейты и фортепиано
Новая редакция Н. Платонова

В. А. МОЦАРТ
(1756—1791)

Allegro maestoso

Tutti

Ф. п.

f *p* *p*

tr *tr* *tr*

tr *tr* *tr*

p *p* *p*

First system of a piano score. The right hand features a melodic line with a fermata over the first measure. The left hand plays a rhythmic accompaniment. Dynamics include *f* (forte) in the second and fourth measures.

Second system of a piano score. The right hand has a melodic line with a fermata. The left hand plays a rhythmic accompaniment. Dynamics include *p* (piano) in the first measure.

Third system of a piano score. The right hand has a melodic line with a fermata. The left hand plays a rhythmic accompaniment. Dynamics include *f* (forte) in the second measure.

Fourth system of a piano score. The right hand is labeled "Флейта Solo" (Flute Solo). The left hand has a rhythmic accompaniment. Dynamics include *p* (piano) in the first measure, *dolce* (dolce) in the third measure, and *p* (piano) in the fourth measure. There are also markings for *acc* (accents) and *** (ornaments) in the first and third measures.

Fifth system of a piano score. The right hand has a melodic line with a fermata. The left hand plays a rhythmic accompaniment. Dynamics include *p* (piano) in the second measure.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The treble clef part contains a complex melodic line with many sixteenth notes and slurs. The bass clef part provides a rhythmic accompaniment with chords and moving lines. Dynamic markings include *f* and *p*. Fingerings 1, 2, and 3 are indicated above the treble clef staff.

Second system of musical notation. The treble clef part continues with a melodic line, and the bass clef part has a steady accompaniment. Dynamic markings include *p* and *f*.

Third system of musical notation. The treble clef part features a melodic line with slurs and accents. The bass clef part has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *f* and *p*.

Fourth system of musical notation. The treble clef part has a melodic line with slurs and accents. The bass clef part has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *f*.

Fifth system of musical notation. The treble clef part has a melodic line with slurs and accents. The bass clef part has a rhythmic accompaniment. Dynamic markings include *f* and *B*.

First system of musical notation. The upper staff contains a melodic line with various ornaments and slurs. The lower staff contains a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern in the bass and chords in the treble. A dynamic marking of *p* is present in the lower staff.

Second system of musical notation. The upper staff continues the melodic line with slurs and ornaments. The lower staff features a piano accompaniment with a more complex rhythmic pattern. A dynamic marking of *p* and the word *dolce* are present in the lower staff.

Third system of musical notation. The upper staff has a melodic line with slurs and ornaments. The lower staff has a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern. Dynamic markings of *f* and *p* are present in the lower staff.

Fourth system of musical notation. The upper staff has a melodic line with slurs and ornaments. The lower staff has a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern. Dynamic markings of *p* and *f* are present in the lower staff.

Fifth system of musical notation. The upper staff has a melodic line with slurs and ornaments. The lower staff has a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern. Dynamic markings of *p* are present in the lower staff.

First system of musical notation, featuring a vocal line and piano accompaniment. The piano part includes a complex, fast-moving right-hand part and a more rhythmic left-hand part.

Second system of musical notation, continuing the vocal and piano parts. The piano accompaniment features a dense texture of chords and moving lines.

Third system of musical notation, showing a change in dynamics with a forte (*f*) marking in the piano part. The piano accompaniment continues with intricate patterns.

Fourth system of musical notation, featuring a piano (*p*) marking in the piano part. The piano accompaniment includes a prominent melodic line in the right hand.

Fifth system of musical notation, concluding the page with a piano accompaniment that maintains a steady rhythmic and harmonic flow.

This page of musical notation consists of five systems, each with a treble and bass staff. The music is written in a key with one sharp (F#) and a common time signature (C). The notation includes various dynamics and performance instructions:

- System 1:** Treble staff begins with a melodic line. Bass staff has a steady accompaniment. Dynamics: *mf* (first measure), *p* (second measure), *f* (third measure).
- System 2:** Treble staff has a melodic line with a slur. Bass staff has a steady accompaniment. Dynamics: *p* (first measure), *sempre p* (second measure).
- System 3:** Treble staff has a melodic line with a slur. Bass staff has a steady accompaniment. Dynamics: *f* (first measure).
- System 4:** Treble staff has a melodic line with a slur. Bass staff has a steady accompaniment. Dynamics: *p* (first measure), *f* (second measure).
- System 5:** Treble staff has a melodic line with a slur. Bass staff has a steady accompaniment. Dynamics: *f* (first measure).

Performance instructions include *C* (Crescendo) and *V* (Vibrato).

This page of musical notation is divided into five systems, each containing a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#). The notation includes various dynamic markings: *f* (forte), *p* (piano), and *fp* (fortissimo piano). Performance instructions include *tr* (trills) and *rit.* (ritardando). The piece features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs. A section marked with a double asterisk (****) and *rit.* is present in the fourth system. The notation is handwritten and includes many accidentals and slurs.

This page of musical notation is divided into five systems, each containing a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings like *f*, *p*, and *fp*. There are also performance instructions like *tr* and *rit.*. The piano accompaniment features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs. The vocal line consists of melodic phrases with some trills and slurs. The page concludes with a *fp* marking and a fermata over the final notes.

This page of musical notation consists of five systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The notation includes various musical symbols and performance instructions:

- System 1:** The vocal line begins with a melodic phrase. The piano accompaniment features a bass line with a forte (*f*) dynamic and a treble line with chords. A dynamic marking *D* is present above the treble staff. A trill (*tr*) is indicated at the end of the system.
- System 2:** The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic. The bass line has a triplet of eighth notes. A dynamic marking *p* is also present in the treble staff.
- System 3:** The vocal line has a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features a complex rhythmic pattern in the bass line. A dynamic marking *f* is present in the treble staff.
- System 4:** The vocal line has a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features a complex rhythmic pattern in the bass line. A dynamic marking *f* is present in the treble staff.
- System 5:** The piano accompaniment starts with a forte (*f*) dynamic. The bass line has a triplet of eighth notes. A dynamic marking *p* is present in the treble staff.

This page of a musical score, page 41, features six systems of music. Each system consists of a violin part (top staff) and a piano accompaniment (bottom two staves). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings. The first system begins with a violin part marked *p* (piano) and a piano accompaniment. The second system continues the piece with similar dynamics. The third system features a violin part with a *f* (forte) dynamic and a piano accompaniment. The fourth system includes a violin part with a *f* dynamic and a piano accompaniment. The fifth system features a violin part with a *f* dynamic and a piano accompaniment. The sixth system features a violin part with a *p* dynamic and a piano accompaniment. The score concludes with a final cadence in the piano part.

This page of a musical score, numbered 42, features a piano accompaniment and a vocal line. The score is written in G major and 4/4 time. It consists of six systems of music. The piano part is written in grand staff notation (treble and bass clefs), while the vocal part is in a single treble clef. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and trills. Dynamic markings include *p* (piano), *f* (forte), and *mf* (mezzo-forte). The piece concludes with a final cadence in the piano part.

System 1: Vocal line begins with a trill on a dotted quarter note, followed by a half note. Piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and eighth-note patterns. Dynamics: *p*.

System 2: Vocal line continues with a half note and a quarter note. Piano accompaniment has a more active treble line with sixteenth-note patterns. Dynamics: *p*.

System 3: Vocal line features a half note and a quarter note. Piano accompaniment includes a trill in the treble. Dynamics: *p*.

System 4: Vocal line has a half note and a quarter note. Piano accompaniment features a *f* (forte) dynamic in the treble. Dynamics: *f*, *p*.

System 5: Vocal line includes a trill on a dotted quarter note. Piano accompaniment features a *mf* (mezzo-forte) dynamic in the treble. Dynamics: *p*, *mf*.

System 6: Final system with vocal and piano parts concluding the piece.

First system of musical notation, featuring a treble clef with a melodic line and a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. The key signature has one sharp (F#).

Second system of musical notation, continuing the piece with similar notation and dynamics.

Third system of musical notation, including dynamic markings *ff* and *f*, and performance instructions *rit.* and ** rit.*.

Fourth system of musical notation, featuring a *CADENZA* section with a 6/8 time signature.

Fifth system of musical notation, concluding the page with dynamic markings *f* and *rit.*.

3.6.2. Adagio Non Troppo İkinci Bölüm Analizi

Sonatina formu Re majör

4/4'lük ölçüde ve Re majör tonda, sürdünli yaylı çalgıların tuttisiyle pek o kadar ağır olmayan Adagio non troppo temposunda başlayan 2. bölümde flütün geniş kullanımı, kırık akorlar şeklinde yorum , arada hızlanan temposuyla Rokoko çağının serenadlarını da andırmaktadır.Eser orkestra tuttisinden sonra A teması 10. ölçüde solonun esere eşlik etmeye başlamasıyla devam eder.

The image shows a musical score for the second section of a sonatina in Re major, Adagio non troppo. It consists of three staves. The top staff is marked 'Tutti' and 'p' (piano), with a dynamic change to 'f' (forte) at the end. The middle staff is marked 'Solo' and 'mf' (mezzo-forte), with dynamics 'p', 'f', 'p', 'f', 'p', 'f', and 'mf'. The bottom staff is marked 'dolce' and 'p', with a dynamic change to 'p' at the end. The score is in 4/4 time and Re major.

Eser bu bölümde bestecinin duygusal kişiliği ile karşımıza çıkmaktadır.16. ölçüde geçiş köprüsü ile 20. ölçüde ki B temasına bağlanmaktadır.B teması La majörden gelmektedir.Eserde senkoplar ve legatolar dikkat çekmektedir.Eksik ölçülerle girişler ve trillerin yumuşak ahenkleri göze çarpmaktadır.27. ölçüde dönüş köprüsü tutti ile başlamaktadır.A temasına kadar olan bölümde birinci oktavdan ikinci oktava aynı tema yankı şeklinde tekrarlanıp yine küçük forşlaklarla süslenmiştir.38. ölçüde tekrar A temasına

dönülmektedir.

42. ölçüde geniş köprüsüyle 48. ölçüde ana tondan gelen B temasına varılmaktadır.56. ölçüde ki kadansa kadar legatoların akıcılığı göze çarpmaktadır.56.ölçüde kadans başlamatadır.Kadanstan sonra gelen tutti ile birlikte 61. ölçüde başlayan codayla ritm yavaş yavaş ağırlaşarak kısa dillerle finale bağlanmaktadır.

Adagio non troppo

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four systems of music, each with a grand staff (treble and bass clefs). The first system begins with a dynamic of *f* (forte) in the bass clef and *p* (piano) in the treble clef. The second system features a triplet of eighth notes in the treble clef. The third system ends with a dynamic of *f p* (fortissimo piano) in the treble clef. The fourth system includes a *mf dolce* (mezzo-forte dolce) marking in the treble clef and a *f* (forte) marking in the bass clef. The score concludes with a *p* (piano) dynamic in the bass clef.

This page of musical notation, page 47, contains six systems of music. Each system consists of a vocal line (top staff) and a piano accompaniment (bottom two staves). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The music is characterized by intricate piano textures, including dense sixteenth-note passages and complex chordal structures. The vocal line features melodic lines with various ornaments and dynamics. The piano accompaniment provides a rich harmonic and rhythmic foundation, often with a steady bass line and active upper voices. Dynamics include piano (*p*) and mezzo-forte (*mf*). Articulation marks such as accents, trills, and slurs are used throughout to indicate phrasing and performance style.

musical score for piano, page 48. The score is in G major and 2/4 time. It consists of six systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features complex textures with many sixteenth and thirty-second notes. Dynamics include *f*, *cresc.*, *p*, *fp*, and *mf*. Performance markings include accents, slurs, and trills.

This page of a musical score, page 49, features a piano accompaniment and a vocal line. The music is written in a key with two sharps (D major or F# minor) and a 4/4 time signature. The score is organized into six systems, each with a vocal line on top and piano accompaniment on the bottom.

- System 1:** The vocal line begins with the instruction *dolce*. The piano accompaniment starts with a *p* (piano) dynamic. A first ending bracket is present in the vocal line.
- System 2:** The vocal line includes trills (*tr*) and a fermata. The piano accompaniment continues with a melodic line.
- System 3:** The piano accompaniment features a section marked *p II* (piano second ending), indicated by a double bar line and a second ending bracket.
- System 4:** The piano accompaniment has a *mf* (mezzo-forte) dynamic marking.
- System 5:** The piano accompaniment includes a *f* (forte) dynamic marking.

The score concludes with a final cadence in the piano accompaniment.

First system of musical notation. The top staff is a single melodic line with trills and slurs. The bottom two staves are piano accompaniment. Dynamics include *f* and *p*.

Second system of musical notation. The top staff begins with a trill and is labeled "CADENZA". The piano accompaniment features a complex rhythmic pattern. Dynamics include *f* and *p*.

Third system of musical notation. The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern. Dynamics include *mf* and *p*.

Fourth system of musical notation. The top staff is marked "dolce" and features a melodic line with slurs. The piano accompaniment is marked "p" and "fp".

3.6.3. Tempo di Minuetto Üçüncü Bölüm Analizi

Rondo Formu Sol majör.

Bu bölümü yorumlayan virtüöz , bir teknikten çok , şarkı söyleyen flüt tınısı yaratmaya çalışmaktadır.3/4 'lük ritmiyle ağırlaşan bir menuet dansına benzetilmektedir.Üçüncü bölümde diğer bölümlerin aksine orkestra ve flüt birlikte başlamıştır.A teması 36. ölçüde geçiş köprüsüne dönüşmüştür ve 45. ölçüde Re majörden B teması gelmektedir.

Bu bölümde önce duyulan bir ana tema sonra tekrar tekrar duyulmaktadır.65. ölçüde dönüş köprüsü başlamaktadır ve 86. ölçüde tekrar A teması gelmektedir.Geniş ve uzun kullanılan dil teknikleri göze çarpmaktadır.Gidip gelen kısa aralıklı nüans zıtlıkları görülmektedir.Aynı ölçü içinde yazılmış piano ve forte tezatları bulunmaktadır.101. ölçüde ki geçiş köprüsü ile 107. ölçüde ki C temasına gelinmektedir.C teması mi minör tonalitedir.

154.ölçüde ki köprü ile 165.ölçüde gelen A temasına varılmıştır ve burada vurgulu oktav göze çarpmaktadır. Daha sonra besteci vurgu ve oktavları üçlüklerle süslemiş ve onaltılıklarla tamamlamıştır.

180. ölçüde köprü başlamıştır ve 193. ölçüde ana tondan B teması tekrar gelmektedir. Birinci bölümde ki triller ve oktav atlamaları üçüncü bölümde daha çok göze çarpmıştır. 208. ölçüde codetta başlamıştır ve 222. ölçüde dönüş köprüsü olmuştur. 241. ölçüde A teması yeniden başlamıştır. A temasından sonra 259. ölçüde başlayan coda orkestranın tutti ile sona ermiştir.

РОНДО

The musical score is for a piece titled "РОНДО" (Rondo) in G major, 3/4 time. It begins with a piano introduction marked *p*. The tempo is then indicated as "Tempo di Minnetto". The score is written for piano and includes various musical notations such as dynamics (*p*, *f*), articulation (accents, slurs), and performance instructions (trills, ornaments). The piece is divided into several systems, each with a treble and bass clef staff. The first system includes the tempo marking "Tempo di Minnetto". The second system features a trill in the right hand and a dynamic marking of *f*. The third system includes a dynamic marking of *p* and a trill. The fourth system features a dynamic marking of *f*. The fifth system includes a dynamic marking of *f*. The sixth system includes a dynamic marking of *p*.

First system of musical notation. The upper staff features a melodic line with eighth-note patterns and a trill (tr) at the end. The lower staff provides a harmonic accompaniment with chords and some eighth-note movement.

Second system of musical notation. The upper staff begins with a forte (f) dynamic and includes a trill. The lower staff features a piano (p) accompaniment with a first ending bracket (1) and alternating forte (f) and piano (p) dynamics.

Third system of musical notation. The upper staff contains a complex melodic passage with a vibrato (v) marking and a trill. The lower staff has a piano (p) accompaniment with a forte (f) dynamic and a first ending bracket (1).

Fourth system of musical notation. The upper staff starts with a piano (p) dynamic and includes a handwritten 'B' and '1c' above the first measure. The lower staff features a piano (p) accompaniment with triplets (3) in the right hand.

First system of musical notation. It consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff (treble and bass clefs) below. The key signature has one sharp (F#). The top staff contains a melodic line with a *v* (accrescendo) marking and a *p* (piano) marking. The grand staff provides harmonic accompaniment.

Second system of musical notation. It consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff below. The key signature has one sharp. The top staff features a melodic line with *v* markings and a *p* marking. The grand staff accompaniment includes a *f* (forte) marking in the bass line.

Third system of musical notation. It consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff below. The key signature has one sharp. The top staff has a melodic line with a *f* marking. The grand staff accompaniment includes a *p* marking in the bass line.

Fourth system of musical notation. It consists of three staves: a single treble clef staff at the top, and a grand staff below. The key signature has one sharp. The top staff has a melodic line with a *p dolce* marking. The grand staff accompaniment includes a *p* marking in the bass line.

First system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#).

Second system of musical notation, continuing the piece with similar notation and dynamics.

Third system of musical notation, including dynamic markings *f* (forte) and *p* (piano), and a key signature change to one flat (Bb) marked with a 'K'.

Fourth system of musical notation, featuring a piano (*p*) dynamic marking.

Fifth system of musical notation, concluding the page with a piano (*p*) dynamic marking and a fermata over the final notes.

This page of musical notation, page 57, contains five systems of music. Each system consists of a treble staff and a bass staff. The music is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, trills, and dynamic markings like *p*, *mf*, and *f*. The first system features a trill in the treble staff and a piano (*p*) dynamic marking. The second system includes a mezzo-forte (*mf*) marking and a forte (*f*) marking. The third system shows a piano (*p*) marking and a mezzo-forte (*mf*) marking. The fourth system includes a piano (*p*) marking and a mezzo-forte (*mf*) marking. The fifth system features a forte (*f*) marking and a piano (*p*) marking. The notation is complex, with many sixteenth and thirty-second notes, and various rests and articulation marks.

Handwritten musical score for piano, consisting of five systems of staves. The score is written in treble and bass clefs, with a key signature of one sharp (F#). The notation includes various dynamics such as *f* (forte), *p* (piano), *fp* (fortissimo piano), and *tr* (trill). The music features complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes, and includes trills and slurs. The score is arranged in five systems, each with a treble staff and a bass staff. The first system shows a melodic line in the treble and a rhythmic accompaniment in the bass. The second system continues the melodic development with trills. The third system features a more active bass line with sixteenth-note patterns. The fourth system includes trills in the treble. The fifth system concludes with a final melodic phrase in the treble and a rhythmic accompaniment in the bass.

Handwritten musical score for piano, consisting of five systems of staves. The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. The notation includes treble and bass clefs, notes, rests, and various musical ornaments and dynamics.

System 1: Treble clef contains a melodic line with slurs and accents. Bass clef contains a bass line with a dynamic marking of *f* and a *p* marking. A *M* marking is present above the bass line.

System 2: Treble clef contains a melodic line with slurs and accents. Bass clef contains a bass line with a dynamic marking of *f* and a *p* marking.

System 3: Treble clef contains a melodic line with slurs and accents. Bass clef contains a bass line with a dynamic marking of *f* and a *p* marking.

System 4: Treble clef contains a melodic line with slurs and accents. Bass clef contains a bass line with a dynamic marking of *f* and a *p* marking. A *tr* marking is present above the treble line.

System 5: Treble clef contains a melodic line with slurs and accents. Bass clef contains a bass line with a dynamic marking of *f* and a *p* marking. A *tr* marking is present above the treble line.

The image displays a page of musical notation, page 60, featuring six systems of music. Each system consists of a vocal line (top staff) and a piano accompaniment (bottom staff). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

The systems are as follows:

- System 1:** Vocal line starts with a whole note rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. Piano accompaniment begins with a forte (*f*) dynamic, playing a series of chords in the left hand and a melodic line in the right hand. Dynamics shift to piano (*p*) and then back to forte (*f*).
- System 2:** Vocal line features a melodic line with a trill-like ornament. Piano accompaniment continues with chords and a melodic line, including triplets in the right hand. Dynamics are marked piano (*p*).
- System 3:** Vocal line has a melodic line with a trill-like ornament. Piano accompaniment continues with chords and a melodic line. Dynamics are marked piano (*p*).
- System 4:** Vocal line has a melodic line with a trill-like ornament. Piano accompaniment continues with chords and a melodic line. Dynamics are marked piano (*p*).
- System 5:** Vocal line has a melodic line with a trill-like ornament. Piano accompaniment continues with chords and a melodic line. Dynamics are marked piano (*p*).
- System 6:** Vocal line has a melodic line with a trill-like ornament. Piano accompaniment continues with chords and a melodic line. Dynamics are marked piano (*p*).

First system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part includes a forte (*f*) dynamic marking.

Second system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff with piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking.

Third system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff with piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part includes a forte (*f*) dynamic marking.

Fourth system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff with piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking and a trill (*tr*) marking.

Fifth system of musical notation, featuring a treble clef staff with a melodic line and a grand staff with piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The piano part includes a forte (*f*) dynamic marking and a trill (*tr*) marking.

Violin part: *mf*

Piano part: *p*, *f*, *mf*

p

p

Cadenza

f

f

p, *tr*, *p*

f, *p*

f, *p*

3.6.4 İCRA YÖNÜNDEN ANALİZ

W.A.Mozart No:1 sol majör flüt konçertosundaki zor pasajlar ve bu pasajların çalınması için çalışılması için önerilen egzersizler:

Her şeyden önce güzel bir tona sahip olup flüt'ün bütün inceliğini ve ses güzelliğini ortaya çıkarıp dil, nefes ve parmaklarımızı ısıtabilmemiz için uzun ses çalışmaları yapmamız gerekmektedir. Bu yüzden aşağıdaki teknikleri çalışmak önem taşımaktadır.

Diyaframdan Solunum Çalışması:

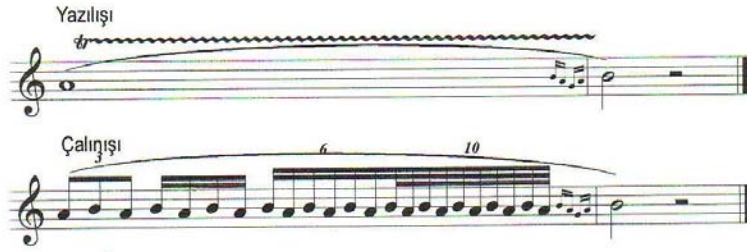
Solunum her canlıya hayat verir. Enstrümanlara da icracıların hayat verdiği ve kullanarak canlıya dönüştürdükleri bir olaydır. O yüzden nefes, icracılar için çok önemli olmuştur. Nefesi doğru tekniklerle kullanmak ,doğru yerde doğru zamanda almak, hem entrumanın en güzel şekilde kendini ifade edebilmesine, hem de icracının rahatlığına sebep olmuştur.

Solunumun iki evresi vardır. Soluk alma ve soluk verme. Flüt çalışırken önce nefes diyaframa ağız yoluyla alınır. Diyafram doldurulduktan sonra nefes tutulur ve belirli bir sistemle, eserin çabukluğu veya yavaşlığına göre kontrollü bir biçimde kullanılır. Nefes şayet akciğerlerden yanlış teknik ile alınırsa diyafram kası ve karın kası kramplarına sebep olabilir. Bu yüzden yukarıdaki uzun ses alıştırmaları nefes çalışması için önem taşımaktadır.

Şimdi Mozart'ın flüt konçertosun çalışılması önerilen egzersizleri vereceğiz:

Birinci bölüm olan Allegro maestozo'da ki 40. 66. 67. 87. 125. ve C temasının önemli pasajlarındaki trilleri, 186. ölçü ve 209. ölçüdeki tuttiye bağlanan dört vuruşluk flüt trillerini yine aynı şekilde 2. bölüme geçildiğinde 16. ölçüdeki 34. 42. 49. 51. ve 52. ölçüde kullanılan onaltılık trillerini ve 3. bölüm olan Tempo di minuetto bölümündeki 37. 39. 77. 82. 126. 169. 181. 263. son tutti bölümündeki üç vuruşluk trilleri ve aralardaki küçük sekizlik trilleri daha iyi icra edebilmek için aşağıdaki çalışma teknikleri önerilmiştir.

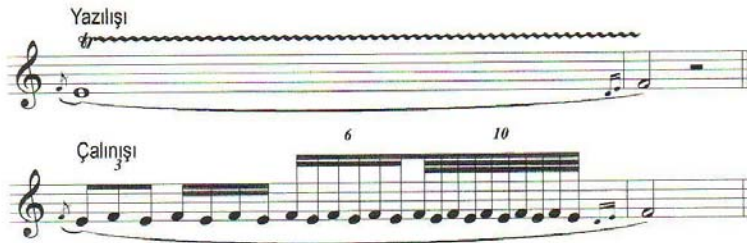
Yazılışı

Çalınışı

6 10

Yazılışı

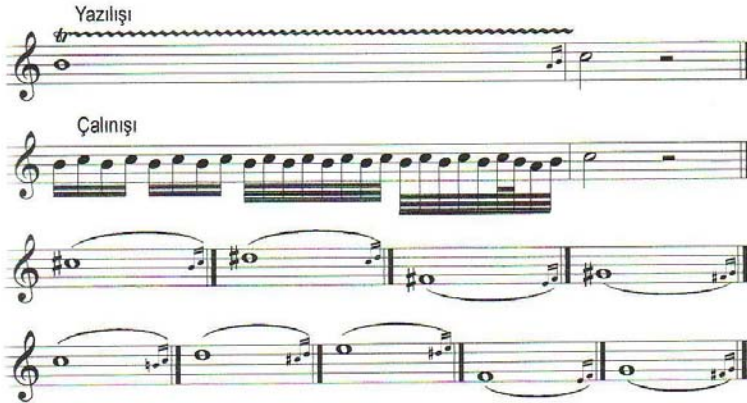

Çalınışı

6 10

Aşağıdaki egzersiz diğer seslere de aktarılıp çalışılmalıdır.

Yazılışı

Çalınışı

Aralık çalışması:

Aşağıdaki egzersizler birinci ve üçüncü bölümdeki tersiya (üçlük) çalışmaları, oktav çalışmaları ve arpej pasajları için gerekmektedir.

11

EXERCICES

TIERCES

The image displays a musical score for ten staves of exercises. The first seven staves are in C major (one sharp), and the last three are in C minor (no sharps or flats). Each staff contains a series of eighth-note chords and arpeggios, with some staves including slurs and dynamic markings like 'p' and 'f'. The exercises are designed for interval training, specifically focusing on tertias (thirds) and arpeggios.

This page contains ten staves of musical notation, each starting with a treble clef and a 3/4 time signature. The music is characterized by a complex, rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, often grouped into beams. The melodic lines are intricate, with frequent chromaticism and a variety of intervals. The notation includes many accidentals (sharps, flats, naturals) and dynamic markings such as accents and slurs. The overall style is that of a highly technical and expressive musical score, possibly for a solo instrument or a chamber ensemble.

QUARTES

This page contains 11 staves of musical notation, likely for a piano or similar instrument. The music is written in a single system, with each staff connected to the next by a long, sweeping slur. The notation is dense, featuring a complex rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, often beamed together. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The music is organized into measures, with bar lines clearly visible. The overall style is that of a technical exercise or a short piece of music, possibly from a 19th-century manuscript.

QUINTETS

The image displays a page of musical notation for a piece titled "QUINTETS". The page is numbered "69" in the top right corner. The music is written on 11 staves, each beginning with a treble clef and a 3/4 time signature. The notation is highly rhythmic and complex, featuring a variety of note values including eighth, sixteenth, and thirty-second notes, as well as rests and accidentals. The music is organized into measures by vertical bar lines, and the staves are connected by horizontal lines. The overall appearance is that of a professional musical score for a quintet ensemble.

22

SIXTES

A musical score for six staves, each containing a sixteenth-note arpeggiated pattern. The patterns are written in treble clef with a 3/4 time signature. The first staff is in C major, and the subsequent staves move through various keys: D minor, E-flat major, F major, G major, A major, and B-flat major. Each staff is marked with a slur and a '6' above the first note, indicating a sixteenth-note arpeggio.

ARPEGGES

A musical score for three staves, each containing an arpeggiated pattern. The patterns are written in treble clef with a 3/4 time signature. The first staff is in C major, the second in D minor, and the third in E-flat major. Each staff is marked with a slur and a '6' above the first note, indicating a sixteenth-note arpeggio. The word 'Mineur' is written above the second staff.

Mineur.

Mineur.

Mineur.

Mineur.

Si b majeur.

Mineur.

Mineur.

Mineur.

GAMMES EN TRIOLETS

The image displays ten musical staves, each containing a triole of eighth notes. The staves are arranged vertically and represent different keys and time signatures. Each staff begins with a treble clef and a 3/8 time signature. The keys are: 1. C major, 2. D major, 3. E major, 4. F major, 5. G major, 6. A major, 7. B major, 8. C minor, 9. D minor, and 10. E minor. Each triole is marked with a '6' above it, indicating a sextuplet. The notes are grouped by a large slur, and the piece concludes with a double bar line.

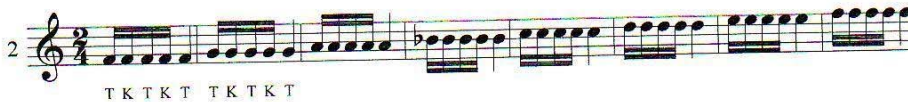
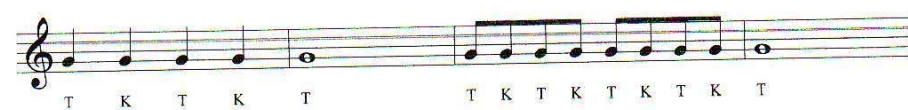
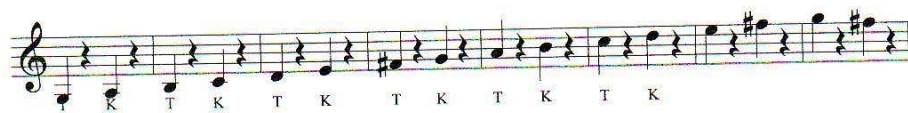
This page contains ten staves of musical notation, each featuring a treble clef and a 2/4 time signature. The notation is highly complex, consisting of dense, continuous sixteenth-note passages. Each staff begins with a dynamic marking of 'f' (forte) and is enclosed in a large, sweeping slur. The key signatures vary across the staves, including D major, B-flat major, and E-flat major. The music concludes with a double bar line and repeat dots.

EXERCICES EN TRIOLETS

TIERCES

Dil çalışması:

Mozart'ın flüt konçertosundaki aşağıdaki pasajlar tek dil(tu tu) çift dil(tı kı) çalışmasını gerektirmektedir.

The musical score consists of several staves of music. The first staff is a treble clef with a 6/8 time signature, featuring a continuous eighth-note pattern. The second staff is marked with a '4' and contains a treble clef with a 6/8 time signature, with the rhythmic pattern 'T TKT KT TKT K' written below it. The third staff continues the eighth-note pattern. The fourth staff is a treble clef with a 2/4 time signature, showing a change in the rhythmic pattern. The fifth staff is marked with a '5' and contains a treble clef with a 2/4 time signature, with the rhythmic pattern 'T TKT KT T TKT KT T TKT KT T' written below it. The sixth staff continues the eighth-note pattern. The seventh staff is a treble clef with a 2/4 time signature, showing a change in the rhythmic pattern. The eighth staff is marked with a '6' and contains a treble clef with a 2/4 time signature, with the rhythmic pattern 'T K T K T' written below it.

4

T TKT KT TKT K

5

T TKT KT T TKT KT T TKT KT T

6

T K T K T

TK TKTKTKTKTKTKTKTKTK

TKTKT TKTKT TKTKT

Detailed description: The page contains ten staves of musical notation. The first staff has six measures of eighth-note patterns. The second staff has six measures of eighth-note patterns. The third staff is marked with a '7' and contains six measures of eighth-note patterns with rhythmic notation 'TK TKTKTKTKTKTKTKTKTK' below it. The fourth staff has six measures of eighth-note patterns. The fifth staff has six measures of eighth-note patterns. The sixth staff is marked with an '8' and contains six measures of eighth-note patterns with rhythmic notation 'TKTKT TKTKT TKTKT' below it. The seventh staff has six measures of eighth-note patterns. The eighth staff has six measures of eighth-note patterns. The ninth staff has six measures of eighth-note patterns. The tenth staff has six measures of eighth-note patterns.

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu tezde, ünlü besteci W.A.Mozart'ın yaşadığı dönemin özellikleri, bulunduğu akımın müziğine etkisi , ,hayatı, yazdığı eserlerin özellikleri, elde edilen bulgularla kişisel olarak ve kaynaklardan yararlanarak yorumlanılmıştır.

Klasik dönem 18.y.y.da klasik formların yerini geniş formların kazanmasına, ciddi operaların yerine filizlenen komik operalara, aşırı süsleme ya da şaşırtmaca yoluyla değil, duygularına doğrudan seslenerek seyirciyi etkileyebilmesine, geniş halk kitlesine hitap edebilmesine, ciddi yapıtlardan çok küçük biçimli eserlerin bestelenmesine ön ayak olan bir dönemdir. Sadece müzikte değil, resim, mimari ve edebiyatta da bir ifade aracı olmuştur. W.A.Mozart'ın tek flüt konçertosu olarak kabul edilen bu eser bestecinin yaratıcılığının önemli bir yerini kapsamaktadır.

Sonuç olarak Mozart'ı ve yazdığı flüt konçertosu No:1 Sol majör adlı eserini anlayabilmek ve yorumlayabilmek için , bestecinin yaşadığı dönemi, dahil olduğu akımı bilip , özelliklerini incelemek gerekmektedir.Bu saye de eserin icrasında gerek karakter , gerekse yorum ve teknik açıdan çıkabilecek zorluklar çözümlenebilmektedir.

KAYNAKLAR

- 1.AKTÜZE İ. (2002)-Müziği okumak-Pan Kitabevi
- 2.CANGAL N. (2004)-Müzik Formları-Arkadaş Yayınevi
- 3.KAYGISIZ M. (2004)-Müzik Tarihi-Kaynak Yayınları:281
- 4.KENDALL A. (2000)-The Chronicle of Classical Music-Thames &
Hudson Ltd.London
- 5.İLYASOĞLU İ. (1994)-Zaman İçinde Müzik-Yapı Kredi Yayınları
- 6.SAY A. (2000)-Müzik Tarihi-Ankara , Müzik Ansiklopedisi
Yayınları
- 7.SÖZER V. (1996)-Müzik,Ansiklopedik Sözlük-Remzi Kitabevi